

Múlt heti piaci körképünkben [Málnási Ági néni](#) személyében felfedeztük, vélhetően a legidősebb, a legrégebbi piaci árúst, és, hogy teljes legyen a kontraszt megtaláltuk, a legfiatalabb helyi termelőt is.

Bancsi-Rigó István idén jelent meg portékáival az udvarhelyi zöldségpiac asztalain. Na, nem azért, mert ő volt a család tékozló fiúja, hanem mert eddig magas fokon tanulta a gazdálkodást. De mit is akar egy fiatal a zömében nyugdíjas árusok és szintén zömében nyugdíjas vásárlók között?

„Kertészmérnököt végeztem Kolozsváron, ott is ezzel foglalkoztam, mint kertészmérnök, csak éppen nagyban, egy zöldségfarmon. Úgy döntöttem, nem érdemes ezt másnak csináljam, inkább termeljek magamnak. Mint minden falusinak, a szüleimnek is megvolt a saját gazdaságuk, én is a nagyszülőktől örökölt területen gazdálkodok” - meséli a homoródszentmártoni fiatalember.

Ha önök is arra gondolnak, hogy milyen jó ilyen céltudatos fiatalokat látni, akkor csak fél idilli a kép. István szerint nem volt ennyi tudatosság a döntéseiben. Nem feltételen azért ment kertészmérnökre, hogy majd hazatérjen és az örökölt földeket művelje. Egyszerűen csak azzal kezdett foglalkozni, ami érdekelte, amit szeretett. A többi menet közben alakult ki. Mostanra egy hektár területen termeli a zöldséget és még kilencen szénafüvet és hasonlóakat.

„Minden féléből szeretnék egy keveset, ami zöldség és elképzelhető, hogy megteremjen, mert itt az udvarhelyi piacon egyfajtaból nagyon sokat eladni nem lehet. Mindenki vásárol mindenből egy kicsit, s akkor így megéri” – magyarázza a termelő.

Istvánnal a helyi piacról beszélgetve, megállapítjuk, hogy fel kellene egy kicsit rázni, nagyobb reklám kellene, ami a piacot s a helyi termelőket népszerűsítene, mert most inkább a nyugdíjasok tartják el, s biza megérződik, mikor hozta a postás a nyugdíját, s az meddig tartott. István nem mondható régi motorosnak itt, de ő is tapasztalja, amit a régi piacosok mondanak.

„Nagyjából nyugdíjasok jönnek vásárolni, akik egy-két zöldséget vesznek. Ennek köszönhetően érződik is havonta a pulzálás, a nyugdíj osztás után hirtelen nagyobb a vásárlás és utána nem vesznek semmit” - mondja mosolyogva.

Ezek után joggal tesszük fel a kérdést, hogy megéri csinálni? Hiszen egy nyugdíjas, aki kiegészítés képen termel az logikus, de a fiatal gazdálkodót mi motiválja? Még be sem fejezem a kérdést, István már magabiztosan bólogat. „Egyértelműen megéri” - feleli határozottan.

Ha a piacon járunk, ne hagyjuk ki István asztalát egy kis friss sóskáért, salátáért érdemes megállni. Nem kell félni, István nem műtrágyáz és vegyszert is csak indokolt esetben használ.

„Nem használok műtrágyát, egyrészt, mert nem szeretem, felpuffaszt minden félét, és nem utolsó sorban az istállótrágya ingyen van” – teszi hozzá.

Feltehetően ezt eszik az SzKC igazolt játékosai is, ugyanis, amíg Istvánt faggatom, megérkeznek az igazolt játékos-feleségek, és bevásárolnak a friss zöldségekből.

„Törzsvásárlók” - jegyzi meg büszkén miután elmennek. Istvánt minden kedden és legtöbbször szombaton is megtaláljuk az udvarhelyi piacon, a többi napokon a gazdaságot rendezi. Mint mondja, főleg ilyenkor tavasszal, nagyon sok időt vesz fel a termesztés.

Mai árak a piacon

Sóska: 2 lej/kötés

Hónapos retek: 1,5 lej/kötés

Zöldhagyma 1,5 lej/kötés

Cékla 3 lej/kg

Spenót: 6 lej/kg

Tárkony 10 lej/ kicsi befőtt üveg

Pityóka: 2 lej/kg

Alma: 2,50-3 lej/kg

Vörös hagyma: 2,5-3 lej/kg

Fehér hagyma: 2,5-3 lej/kg

Petrezselyem 6 lej/kg

Túró: 8 lej/1/2 kg

Reszelt torma 8 lej/kis befőtt üveg

Murok: 3 lej/kg

Fokhagyma: 15 lej/kg, 8 lej/kg az ültetni való

Tojás: 70-90 bani/db

Dióbél: 13-15 lej/1/2 kg

Tej: 6 lej/2 liter

Méz: havasi-25 lej/kg

Paszuly: 15 lej/kg

Torma: 1–1,5 lej/kötés

Káposzta: 2 lej/kg

Lekvárok: átlag 10 lej/befőtt üveg

Saláta: 2 lej/fej

Zeller: 6 lej/kg

István: nem szeretem a műtrágyát, felpuffasztja a zöldséget

2014. április 29. kedd, 10:34
